



ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Parlamenti szám: K/10505

Érkezett: 2013. MÁJUS 22.

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 91. § (1) bekezdése alapján **„Mikor és hogyan lép a kormány, illetve személyesen Ön, az ENSZ CEDAW bizottság által sürgetett intézkedések tekintetében?”** címmel írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Balog Zoltán emberi erőforrások miniszteréhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

A Lehet Más a Politika nők és családok szakpolitikusaként az alábbiakra szeretném felhívni a figyelmét és kikérni a kormány álláspontját.

Az ENSZ nők elleni diszkrimináció ellen küzdő CEDAW Bizottsága a vonatkozó Egyezmény magyarországi végrehajtását vizsgálva számos aggodalomra okot adó területet és ügyet talált, melyek kapcsán több mint 60 pontban fogalmazott meg ajánlást Magyarországra részére. Az aggodalom fokát jelzi, hogy a Bizottság időközi jelentést kért hazánktól, tehát nem látják megnyugtatónak a legutóbbi ajánlások óta tett lépéseket.

A bizottság egyik legfontosabb megjegyzése az, hogy a kormány gyakorlatilag leépítette a nők és férfiak egyenlőségével foglalkozó állami intézményrendszert és konzultációs mechanizmusokat is.

Az elmúlt 2,5 évben többször kifogásoltam már, hogy ez a kormány még soha nem hívta össze a Nők és Férfiak Társadalmi Egyenlősége Tanácsát, amely a kormány döntéseit előkészítené, véleményezné és javaslatokat tenne. Többször firtattam azt is – és ezt teszi most a CEDAW is – hogy a témában többpárti egyetértéssel elfogadott, 2021-ig szóló nemzeti stratégia miért a fiókban hever.

Az Ön minisztériumában a szakértői apparátust először a fogyatékos-ügyhöz csapták, majd szélnek eresztették, tavaly az egész CEDAW jelentést elsinkófálták a nyilvánosság elől, ezért árnyékjelentés készült a civilek részéről, ami leginkább autoriter, harmadik világbeli rezsimekben szokás.

A magyar nők azt várták Öntől, hogy kinevezése után azonnal lásson neki a károk felszámolásának, fordítson a jelen helyzeten, és a kormányon belüli vitákat vigye dűlőre a nők érdekében; működjön együtt ott, ahol kell, de akár vállaljon konfliktust is más tárcákkal, ha ez kell: pl. a szülői szabadság megosztása – a 2010/18EU tanácsi ajánlás - ügyében a nemzetgazdasági miniszterrel.

A bizottság most felhívja a magyar kormányt, hogy sürgősen állítsa helyre az egyeztetési mechanizmusokat. Kérdezem tehát: mikor és milyen formában készül újraindítani a Nők és Férfiak Társadalmi Egyenlősége Tanácsát, mikor és milyen formában indítja újra a stratégia megvalósítását?

Az egyes konkrét területekre vonatkozó problémák közül most csak egyet emelek ki. Míg korábban a CEDAW jelentés még úgy fogalmazott: „megfontolásra ajánlja”, most viszont egyenesen és nyíltan úgy fogalmaz: a magyar kormány vezessen be átmeneti különleges intézkedéseket (más néven kvótákat) a nők és a férfiak egyenlő képviselőre a politikában.

Kérdezem tehát: mikor és milyen formában kívánja végre orvosolni a kormány azt a helyzetet, hogy a magyar társadalom 52%-át kitevő nők képviselőre egy 92%-os férfitöbbségű parlamentre van bízva, amely jól láthatóan nem kíván a nők esélyegyenlősége ügyében előrelépni, mint az a választási törvény vitájában is kiderült.

Milyen módon fogja Ön személyesen, mint a Fidesz vezető politikusa elérni, hogy pártja konkrét lépéseket tegyen azért, hogy legalább egyharmad arányban nők is bejussanak a következő parlamentbe?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2013. március 21.



Ertsey Katalin
független
(LMP)